

[LIII Gyldenkilde]

Jeg skal selvfølgelig ikke forhandle færdig her fra talerstolen. Det ville være tåbeligt, for vi må se at få enderne til at nå sammen på en eller anden måde, og det skal vi såmænd også nok få. Men jeg må da lige gøre arbejdsministeren opmærksom på, at der ikke er tale om, at der ikke er flertal herinde for at fastholde anden del af forslaget. Det håber jeg da at man også har forstået. Resten af Folketingets partier undtagen De Radikale, Socialdemokratiet og SF har indtil nu, talt for, at det skal med, hvis det endelig skal være, for så skal det ikke blive for højt. Der er altså flertal for det, men det bliver uden SF's stemmer. Det var det, jeg sagde. Det vil sige, at dette forslag kommer igennem. Alt andet ville jo være tosset, og så tossede er vi da heldigvis ikke.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 200

Forslag til lov om varsling m.v. i forbindelse med afskedigelser i større omfang.

Af Bakholt (S) m.fl.
(Fremsat 29/1 88).

Sammen med denne sag foretoges den sidst på dagsordenen opførte sag, nemlig:

8) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 99:

Forslag til folketingsbeslutning om lønmodtagers tryghed i ansættelsen.

Af Bakholt (S) m.fl.
(Fremsat 29/1 88).

Forslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Det kom som en lille overraskelse for mig, at vi skulle behandle begge forslagene under ét. Jeg håber ikke, jeg har nogen taletidsbegrænsninger, for jeg har to lange svar.

Jeg vil først koncentrere mig om lovforslag nr. L 200, altså lovforslaget om varsling. Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at forslagsstillerne finder, at der er behov for en tydeliggørelse og en opstramning af varslingsreglerne. Det begrundes med, at en række kollektive afskedigelser inden for de seneste år efter forslagsstillernes vurdering har vist, at de gældende regler ikke fungerer i overensstemmelse med hensigterne.

Når man skal vurdere lovforslaget, synes jeg, at man skal holde sig for øje, hvad meningen er og var med varslingsreglerne. Disse regler har to hovedformål. Det ene er, at der så tidligt som muligt forud for påtænkte afskedigelser optages forhandlinger på den berørte virksomhed om, hvorledes afskedigelser kan undgås eller begrænses eller følgerne heraf afbødes. Det andet formål er at give arbejdsmarkedsnævnene og dermed arbejdsformidlingen mulighed for på et tidligt stadium at søge løsninger på de problemer, som afskedigelser rejser.

Selv om reglerne for så vidt har betydning for lønmodtagere, når man taler om tryghed i ansættelsen, tilsigter reglerne ikke at være en løsning på tryghedsproblemerne. De må løses på anden måde, dvs. traditionelt gennem indgåelse af kollektive aftaler på arbejdsmarkedet eller ved lovgivning uden for varslingsreglernes område, dvs. funktionærlov, tjenestemandsløve m.v.

Hvis man holder sig til varslingsreglernes formål og ser på, hvorledes reglerne hidtil har virket med hensyn til at opfylde formålene, mener jeg, at forslagsstillerne skyder langt over målet ved at sige, at reglerne ikke fungerer i overensstemmelse med hensigterne. Reglerne virker, og de har virket godt i en lang, lang række situationer.

Det er indlysende, at arbejdsformidlingen har sværere ved at tackle problemerne med at genplacere de afskedigede ved omfattende virksomhedsnedlæggelser eller indskrænkning